

tage Ordet, da de andre Medlemmer af samme Fleertal have opfordret mig dertil. Jeg maa bede det ærede Thing, idet vi behandle denne Sag, vel at tage i Betragtning, at det er blevet os meddeelt, hvad der er ganske rigtigt, at Forlangendet om denne Posthuusbygningss Opførelse var fremsat i 1847 tilligemed Plaanen til de andre Forstjønnessesbygninger ved Toldboden. Man vil sige: ja det forandrer ikke Sagen; jeg gjør opmærksom paa, at det forandrer Betragtningen af Sagen i en meget væsentlig Grad, det gjør, at man skal see sig om. Aaret 1847's Forstjønnessesplaner høre til vore 7 fede Mars stjøneste Drømmerier, og naar man altsaa har sat Foden ind i de 7 magre Mar, saa gjør man vel i, før man gjør denne Drøm til Virkelighed, at see sig om efter hvad dens virkelige Indhold er. Et Fremskridt, som vi skulde have gjort, om vi skulde have gjort noget siden den Tid, det var, at vi ikke lod nogen saadan Gjenstand fremtræde som en enkelt Tilfredsstillelse af en Fordring, om den idethale var nofsaa nødvendig, fra en enkelt Styrelsesgreen, uden at see hen til, i hvilket Forhold den stod til de andre, og hvorvidt den var nødvendig, naar de andre behørig rakte deres Kræfter til, for at afhjælpe det Savn, som var forhaanden. Vi, som have taget denne Sag under Overveielse, have paa ingen Maade overseet, at Postvæsenet har Meget at gjøre paa Toldboden, men vi have ogsaa lagt Mærke til, at Postvæsenet paa Jernbanen ved det ikke meget betydelige Arbeide, den har der, allerede ifjor har forlangt at skabe et betydeligt Levebrød, og med stor Misfornoielse har fundet sig i, at vi ikke her bevilgede den da forlangte Sum.

Disse to Udgangspunkter maae vi holde fast i vor Betragtning af denne Sag, nemlig det ene, at denne Postbygning til over 15,000 Rbd. er forlangt tilligemed de andre Forstjønnessesgjenstande i 1847, for at udgjøre et Hele med dem, og det andet, at, til Trods for at man i det Hele fra Postvæsenet siger: vi ville ikke skabe nye Embeder, vi ville ikke forøge Levebrødene, saa have vi dog seet en saa bestemt Bestræbelse i denne Retning, at vi ere berettigede til at troe, at, om end hvad der saaledes siges i Diebliffet er deres virkelige Mening, saa kunne de dog i det næste Diebliff let

komme til en anden (Hør!), fordi der er en naturlig Tilbøielighed hos dem til at skabe Levebrød, noget hvori de iøvrigt ikke staae ene i Staten. Fra disse to Punkter ere vi gaaede ud i vor Betragtning af Sagen, og dernæst have vi spurgt: savnes der da virkelig de behørig Localer for at udføre, hvad her forlanges, og hertil svarer jeg: Nei! Den ærede Minister har sagt, at der skulde paa Toldboden indrettes, næste eller dette Aar, et Creditoplag, en Slags offentlig ufortoldet Bontif, for at Varer der kunde oplægges og kjøbes, en vis, jeg vil gjerne sige vigtig, ja, jeg vil gjerne gaae videre og sige en nødvendig Indretning; men den ærede Minister har ikke sagt os, at der ved Siden af Toldboden staaer en Bygning, Toldboden tilhørende, vel indesluttet inden Murene, men beboet af en privat Mand, som de kunne lade flytte, naar de ville, og hvori dette Creditoplag vilde kunne faae sin Plads fuldt saa godt som paa noget andet Sted (Hør!), meget bedre end der, hvor vandrende Kjøbere, der skulle see paa Creditoplaget, skulle blandes ind mellem Toldforvaltningens Contoirer. Der er desuden ved Siden deraf en Plads, som nu er en Haveplads, og som saa kunde blive anvendt til, hvad Toldvæsenet savner i en betydelig Grad, til Plads for Toldvæsenet, og, naar man derhos erindrer, hvad Quadratalen af Jord her i Byen, under saadanne Omstændigheder, er værd, og hvor liden Betydning denne Have i sig selv har for den Mand, som nu bruger den, hvortil det især Staten skylder at lade en saadan kostbar Have, kostbar ved sin Grundværdie, udlægge paa saadanne Steder, saa spørger jeg, om vi skulle bevilge saadanne Summer, saalange vi see, at Bestyrelsen ikke veed at rydde saadanne Hindringer afveien ved Hjælp af de Midler, den dertil har ihænde. Men vi have ført vore Betragtninger et Skridt videre i Dampskibsfarens Interesse, i Betjeningen af Dampskibsarten, og i Finantsvæsenets Interesse. Da vi forrige Dag havde Marinebudgettet for, saa hørte det ærede Thing af Marineministeren, at Gammelholm var ikke det Sted, hvor Marinen, hvor Søværningen agtede at udvikle sin Virksomhed for Fremtiden, saa at Ministeriet kun ventede en passende og gunstig Leilighed for